

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23.04.1965, sp. zn. 4 To 152/65, ECLI:CZ:KSUL:1965:4.TO.152.1965.1

Číslo: 40/1965

Právní věta: II. Dospěje-li okresní soud při předběžném projednání obžaloby k závěru, že jednání obviněného nesplňuje zákonné znaky trestného činu, nemůže trestní stíhání zastavit podle § 188 odst. 1 písm. d) tr. ř., aniž by zkoumal, zda nejde o provinění nebo přestupek a zda není třeba věc podle § 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. postoupit k projednání příslušnému orgánu.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 23.04.1965

Spisová značka: 4 To 152/65

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Předběžné projednání obžaloby, Veřejný činitel

Předpisy: 140/1961 Sb. § 156 odst. 1 písm. b
§ 156 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1965 sb. rozh.

I. K výkladu pojmu „veřejný činitel“ podle § 89 odst. 9 tr. zák.

Důvěrnice OPD, plnící úkoly obsažené v ustanovení § 18 vládního nařízení č. 59/1964 Sb., není veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák.

II. Dospěje-li okresní soud při předběžném projednání obžaloby k závěru, že jednání obviněného nesplňuje zákonné znaky trestného činu, nemůže trestní stíhání zastavit podle § 188 odst. 1 písm. d) tr. ř., aniž by zkoumal, zda nejde o provinění nebo přestupek a zda není třeba věc podle § 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. postoupit k projednání příslušnému orgánu.

(Usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 1965 sp. zn. [4 To 152/65.](#))

Okresní prokurátor v Mostě podal dne 21. ledna 1965 obžalobu na obviněnou A pro trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1, odst. 2, písm. b) tr. zák., jehož se měla dopustit tím, že v září 1964 v B. pronášela na adresu důvěrnice OPD K., že by jí dala sekerou, že jí nabije a hrubě jí urážela jenom proto, že jí byly odebrány nezletilé děti a předány do dětského domova. Okresní soud

po předběžném projednání obžaloby usnesením ze 17. 2. 1965 sp. zn. 3 T 56/65 trestní stíhání podle § 188 odst. 1 písm. d) tr. ř. zastavil, když dospěl k závěru, že důvěrnice OPD K. není veřejným činitelem. Poněvadž se tedy obviněná nedopustila trestného činu a okresní soud neshledal ani důvod k postoupení věci jinému orgánu, trestní stíhání zastavil.

Ke stížnosti okresního prokurátora krajský soud usnesením z 23. 4. 1965 sp. zn. [4 To 152/65](#) usnesení okresního soudu zrušil a věc podle § 22 odst. 3 tr. ř. postoupil k projednání místnímu národnímu výboru v B.

Z odůvodnění:

Krajský soud při přezkoumání věci na základě stížnosti okresního prokurátora musel se zabývat především otázkou, zda v zažalovaném skutku by mohla být naplněna skutková podstata trestného činu podle § 156 odst. 1 písm. b) odst. 2 tr. zák. Obžaloba vychází z toho, že důvěrník péče o děti je veřejným činitelem. Podle názoru odvolacího soudu však tomu tak není.

Podle § 89 odst. 9 tr. zák. je veřejným činitelem odpovědný pracovník, ať již volený, nebo ustanovený, který se podílí na plnění takových úkolů společnosti a státu, s nimiž je spojena spolu s odpovědností i pravomoc. Postavení a úloha důvěrníka péče o děti jsou vymezeny v § 18 vl. nař. č. 59/1964 Sb. Podle tohoto ustanovení vytvářejí okresní národní výbory k úspěšnému a včasnému plnění úkolů na úseku péče o děti sbor důvěrníků péče o děti, při čemž důvěrníci péče o děti zjišťují, jak rodiče i jiné osoby plní své povinnosti vůči dětem, pomáhají při odstraňování nedostatků a plní jiné úkoly na úseku péče o děti, které jim okresní národní výbor při péči o děti uloží. Podle tohoto ustanovení se důvěrníci péče o děti podílejí na plnění úkolů, které z hlediska společnosti i státu jsou významné. Ovšem tento jejich podíl lze charakterizovat jako činnost pomocnou. Působnost důvěrníků se omezuje v podstatě na zjišťování okolností, které rozhodující orgány při výkonu péče o děti potřebují znát a které důvěrníci vzhledem ke znalosti místních poměrů mohou snadno opatřit. Je sice pravda, že důvěrníci mohou do jisté míry i zasahovat do otázek, týkajících se péče o děti, ale i v tomto směru jde o činnost, vyznačující se v podstatě tím, že důvěrníci poskytují potřebnou radu nebo pomoc ve svém okolí. Hlavní úkoly při péči o děti vykonávají kvalifikovaní pracovníci okresních národních výborů (§ 17 citovaného vládního nařízení). Důvěrníkům péče o děti nepřísluší tedy taková pravomoc, aby je bylo lze pokládat za veřejné činitele.

Když se vychází z tohoto hlediska, nelze v jednání obviněné A. spatřovat zažalovaný trestný čin podle § 156 odst. 1 písm. b) odst. 2 tr. zák., poněvadž znakem tohoto trestného činu je, že útok směřuje proti veřejnému činiteli. Pokud však první soud vyslovil, že není důvodu k postoupení věci, není jeho rozhodnutí správné. Z provedených důkazů vyplývají takové okolnosti, které, kdyby se ukázaly správnými, by zakládaly skutkovou podstatu provinění podle § 38 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb. Vzhledem k tomu odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc postoupil místnímu národnímu výboru v B. jako příslušnému k projednání provinění podle § 38 zák. č. 60/1961 Sb.